

GŁOS ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

Biuletyn Rzymskokatolickiej Parafii Św. Franciszka z Asyżu

Do użytku wewnętrznego

Słowo Księdza Proboszcza

Niedawno zakończyliśmy w liturgii okres Bożego Narodzenia. Wkrótce rozpoczniemy okres Wielkiego Postu. W trzecią niedzielę zwykłą wsłuchajmy się w słowa Chrystusa „bliskie jest Królestwo Boże, nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”. Czy można pozostać obojętnym wobec słów Zbawiciela, czy już nie czas najwyższy, by pójść za Chrystusem?

Ks. Wiesław Dura

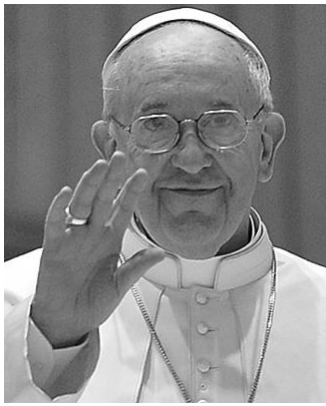
250. rocznica ustanowienia na ziemiach polskich liturgicznego święta Najświętszego Serca Pana Jezusa

Luty 2015

1	NIEDZIELA	4. NIEDZIELA ZWYKŁA
2	poniedziałek	ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO
4	środa	ŚWIATOWY DZIEŃ ŻYCIA KONSEKROWANEGO
5	czwartek	Światowy Dzień Walki z Rakim
6	piątek	Pierwszy czwartek miesiąca
7	sobota	Św. Agaty, dziewicy i męczennicy
8	NIEDZIELA	Pierwszy piątek miesiąca
10	wtorek	Św. Pawła Miki i Towarzyszy, męczenników
11	środa	Pierwsza sobota miesiąca
12	czwartek	Św. Scholastyki, dziewicy
14	sobota	Najświętszej Maryi Panny z Lourdes
15	NIEDZIELA	Światowy Dzień Chorego
17	wtorek	Tłusty czwartek
18	ŚRODA	ŚWIĘTO ŚWIĘTYCH CYRYLA, MNICH I METODEGO,
21	sobota	BISKUPA - PATRONÓW EUROPY
22	NIEDZIELA	Walentynki
1	NIEDZIELA	6. NIEDZIELA ZWYKŁA
		Ostatki
		ŚRODA POPIELCOWA
		Dzień Języka Ojczystego
		1. NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU
		2. NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

Dziś w numerze:

- ŚWIATOWE DNI MŁODZIEŻY 2016
W ARCHIDIECEZJI ŁÓDZKIEJ
- KALENDARZ
- Pamięć o Bożej Miłości – 250 lat święta NSPJ
- Opowiadania dla ducha
- Kącik dla dzieci - Mały Franciszek
- TAIZE W PRADZE
- Z KANCELARII PARAFIALNEJ

GŁOS PAPIEŻA FRANCISZKA:

Dobrze jest zaznać radości, jaką daje głoszenie dobrej nowiny

Ewangelia to prawdziwe lekarstwo na nędzę duchową: zadaniem chrześcijanina jest głosić we wszystkich środowiskach wyzwajające orędzie o tym, że popełnione zło może zostać wybaczone, że Bóg jest większy od naszego grzechu i kocha nas za darmo i zawsze, że zostaliśmy stworzeni dla komunii i dla życia wiecznego. Bóg wzywa nas, byśmy byli radosnymi głosicielami tej nowiny o miłosierdziu i nadziei! Dobrze jest zaznać radości, jaką daje głoszenie tej dobrej nowiny, dzielenie się skarbem, który został nam powierzony, aby pocieszać strapiione serca i dać nadzieję wielu braciom i siostrą pogrążonym w mroku. Trzeba iść śladem Jezusa, który wychodził naprzeciw ubogim i grzesznikom niczym pasterz szukający zaginionej owcy, wychodził do nich przepiętny miłością. Zjednoczeni z Nim, możemy odważnie otwierać nowe drogi ewangelizacji i poprawy ludzkiej kondycji. (Z orędzia ojca świętego Franciszka na Wielki Post 2014 roku. <http://papiez.wiara.pl>; AFP / Alberto Pizzoli)

Przypomnienia:

► Strona internetowa parafii : <http://www.franciszek.org.pl/>

► W każdy czwartek w Kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej (boczne wejście do kościoła) od godz. 15.00 adorujemy Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Rozpoczynamy adorację Koronką do Miłosierdzia Bożego. Pozostały czas w ciszy i skupieniu uwielbiamy Jezusa Eucharystycznego. Adoracja trwa do godz. 17.30, a w czasie trwania kolędy duszpasterskiej do 18.00.

► W każdy czwartek o godz. 17.30 (poza okresem kolędy duszpasterskiej) - msza św. o św. Franciszku z nauką i oddaniem czci jego relikwiiom.

► 2 lutego w poniedziałek przypada święto Ofiarowania Pańskiego (MB Gromniczej). Od 1997 roku Kościół obchodzi tego dnia Dzień Życia Konsekrowanego. Szczególnie w tym roku ogłoszonym przez papieża Franciszka Rokiem Życia Konsekrowanego otoczmy modlitwą osoby, które oddały swoje życie na służbę Bogu i ludziom, w zakonach, zgromadzeniach i instytucjach świeckich. Zbiórka pieniężna na potrzeby zakonów klauzurowych

► 5, 6, 7 lutego przypadają kolejno pierwszy czwartek (pamiętamy o modlitwach w intencji naszych kapłanów), pierwszy piątek (pamiętamy o nabożeństwie pierwszopiątkowym – po mszy św. o godz. 7.30 i 18.00, spowiedzi św. i mszy św. w intencji wynagradzającej Najświętszemu Sercu Pana Jezusa) i pierwsza sobota miesiąca (pamiętamy o mszy św. o godz. 8.00 o Niepokalanym Sercu Najświętszej Maryi Panny, w intencji Żywej Róży, Asysty i innych wspólnot parafialnych)

► 11 lutego, w środę - Światowy Dzień Chorego przypadający we wspomnienie NMP z Lourdes. Prosimy o ułatwienie chorym i starszym udziału w nabożeństwie o godz. 11.00

► 13 lutego w piątek – DIALOGI W KATEDRZE - abp Marek Jędraszewski odpowiada na pytania wiernych w Archikatedrze Łódzkiej o godz. 19.30. Zadać pytanie online na www.heavenly.com.pl. Temat miesiąca: **Życie konsekrowane**.

► 14. lutego wspominamy patronów Europy Cyryla i Metodego oraz św. Walentego, biskupa i męczennika. Walenty żył w III w., był biskupem Terni w Umbrii. W czasie prześladowań, wraz ze św. Mariuszem i krewnymi, asystował męczennikom w czasie ich procesów i egzekucji. Wkrótce sam został pojmany. Doprowadzony był do prefekta Rzymu, który przeprowadził rutynowy proces polegający na wymuszaniu odstępstwa od Chrystusa. Tortury nie przyniosły jednak oczekiwanego rezultatu, a prefekt kazał ściąć Walentego. Stało się to 14 lutego 269 roku. W ciągu średniowiecza kult Walentego objął

całą niemal Europę. Jednak w Anglii i Stanach Zjednoczonych, czczono go jako patrona zakochanych. W związku z tym dzień 14 lutego stał się okazją do obdarowywania się drobnymi upominkami.

Okres Wielkiego Postu

► 18 lutego - Popielec, czyli Środa Popielcowa to Dzień Pokuty i Modlitwy. Od posypania głów wiernych popiołem w Środę Popielcową rozpoczyna się Wielki Post, 40-dniowy okres przygotowania do Wielkanocy.

Główny obrzęd Środy Popielcowej - posypywanie głów wiernych popiołem - wywodzi się z czasów starożytnych, z tradycji judaizmu, w której to Żydzi na znak postu i pokuty posypywali głowy popiołem. Miał to być akt najwyższej skruchy, polegający na uznaniu własnej marnośći w oczach Boga. Grzesznik podkreślał w ten sposób własną śmiertelność i znikomość. W Kościele katolickim zwyczaj posypywania głowy popiołem w pierwszy dzień Wielkiego Postu został wprowadzony w XI wieku przez papieża Urbana II. Ustalono również, że popiół będzie pochodził z palm poświęconych w zeszłoroczną Niedzielę Palmową.

W Środę Popielcową obowiązuje post ścisły, a więc spożycie trzech posiłków, w tym jednego do sytości. Podczas posypywania głów wiernych popiołem kapłani wypowiadają słowa z Księgi Rodzaju: „Prochem jesteś w proch się obrócisz” lub cytują słowa Ewangelii świętego Marka: „Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię”. Obrzędowi towarzyszy odśpiewywanie pokutnych pieśni: „Wisi na krzyżu”, „Ludu, mój ludu” czy „Jezu Chryste, Panie miły”.

► Biskupi naszej archidiecezji w okresie Wielkiego Postu pielgrzymują do wyznaczonych wielkopostnych kościołów stacyjnych, przeżywając te dni we wspólnocie swojego Kościoła. Na liście kościołów stacyjnych znalazła się również

nasza parafia św. Franciszka. **W ten sposób 23 lutego, w poniedziałek o godz. 18.00 zgromadzimy się na wspólnej modlitwie i mszy św. pod przewodnictwem bp. Ireneusza Pękalskiego.**

► W okresie Wielkiego Postu zachęcamy do uczestnictwa w nabożeństwach **Gorzkich Żali** w każdą niedzielę o godz. 17.15 i **Drogi Krzyżowej** w piątki o godz. 18.30 - po mszy św. wieczornej (dla dzieci o godz. 16.45)

Z woli ojca świętego Franciszka w całym Kościele trwa obecnie **Rok Życia Konsekrowanego**. Ogłaszając ten Rok papież powiedział: *„życie konsekrowane jest złożone, jest pełne łaski ale i grzeszności. W tym roku pragniemy uznać i wyznać nasze słabości, pragniemy też z mocą pokazać światu ile wśród nas jest świętości i żywotności. Jak wiele jest świętości ukrytej w naszych domach, klasztorach, ale przez to nie mniej owocnej, która sprawia, że konsekrowani są „żywymi ikonami Boga” po trzykroć Świętego.*

Z tej okazji papież Franciszek napisał też list skierowany do osób konsekrowanych. Na wstępie przypomina w nim, że zwraca się do osób konsekrowanych nie tylko jako papież, ale także współbrat – zakonnik. Podkreślił, że rozpoczynający się Rok Życia Konsekrowanego związany jest z 50. rocznicą *Konstytucji dogmatycznej o Kościele Lumen gentium*, która w rozdziale VI mówi o zakonnikach, a także *dekretu Perfectae caritatis Soboru Watykańskiego II* (28 października 1965 r.) o odnowie życia konsekrowanego w Kościele, który przyniósł trwającą do dziś postępującą odnowę, a także zapoczątkował głębokie przeobrażenia w samych wspólnotach zakonnych. **Rok Życia Konsekrowanego rozpoczął się 30 listopada 2014 roku, w pierwszą niedzielę Adwentu, a skończy się w święto Ofiarowania Pana Jezusa w Świątyni, 2 lutego 2016 r.**

W całym świecie żyje obecnie ok. 950 tys. osób konsekrowanych, czyli sióstr zakonnych, braci i ojców, osób należących do Instytutów Świeckich i do Indywidualnych Form Życia Konsekrowanego. Warto sobie uświadomić że jest ich ponad dwa razy więcej niż kapłanów (410 tys.). W Polsce mamy ok. 35 tys. osób konsekrowanych, a to oznacza, że co tysięczny Polak i Polka jest osobą konsekrowaną. Żyją obok nas i między nami. Od setek lat modlitwą, pracą i świadectwem ubogacają życie Kościoła i społeczeństwa. Tak bardzo wrosli w naszą codzienność, iż współcześnie prawie ich nie zauważamy. Niewiele też o nich słychać w mediach, a przecież prowadzone przez nich szpitale, domy opieki społecznej, szkoły i przedszkola, różnorakie dzieła charytatywne, służą nam i naszym rodzinom. Przecież tak wielu z nas korzysta z posługi sakramentalnej osób konsekrowanych, nawiedza prowadzone przez nich sanktuaria, czyta wydawane przez nich książki, słucha i ogląda zakonne media. Nikt z nas nie może też powiedzieć, iż nie jest dłużnikiem sióstr klauzurowych, które modlą się nieustannie i ofiarują swoje życie za nasze zbawienie.

Kard. Stanisław Dziwisz w homilii na rozpoczęcie Roku konsekrowanych przekonywał, że trzy śluby, składane przez osoby konsekrowane, są odpowiedzią na trzy "prowokacje" współczesnego świata. "Hedonistycznej kulturze" kardynał przeciwstawił ślub czystości, żądzy posiadania - ślub ubóstwa, a fałszywej wolności - ślub ewangelicznego posłuszeństwa. (<http://kosciol.wiara.pl/doc/2265097.Zafascynowani-Jezusem/2>)

Niech trwający Rok Życia Konsekrowanego, będzie okazją do modlitwy za tych, którzy realizują swe powołanie w zakonach, w Instytutach Świeckich, czy w Indywidualnych Formach Życia Konsekrowanego. Niech będzie czasem modlitwy o nowe, święte powołania do służby Bogu i ludziom we wspólnotcie Kościoła. MM

ŚWIATOWE DNI MŁODZIEŻY W ARCHIDIECEZJI ŁÓDZKIEJ

19 – 25 lipca 2016

Przed nami niezwykle wydarzenie jakim będą **Światowe Dni Młodzieży**. Odpowiedzialnym w Archidiecezji Łódzkiej za ich przygotowanie został ks. dr Przemysław Góra. 18 stycznia, w niedzielę ks. Przemysław spotkał się z naszymi parafianami i na wszystkich mszach św. wygłosił homilie, przybliżając nam temat Światowych Dni Młodzieży.

Światowe Dni Młodzieży (ŚDM) to wielkie międzynarodowe spotkanie młodych z całego świata, którzy razem ze swoimi duszpasterzami i papieżem gromadzą się w jednym miejscu, by wyznać wiarę w Jezusa Chrystusa. Twórcą ŚDM

jest św. Jan Paweł II. To on po raz pierwszy w 1985 roku zaprosił młodych do Rzymu, a rok później ogłosił już na stałe spotkania młodych z całego świata jako Światowe Dni Młodzieży. Kolejne spotkania z Janem Pawłem II odbywały się w Buenos Aires w 1987, Santiago de Compostella w 1989, w Częstochowie w 1991, Denver – 1993, Mamilii – 1995, Paryżu – 1997, ponownie w Rzymie w 2000 i w Toronto w 2002. Papież Benedykt XVI kontynuował tradycję Światowych Dni Młodzieży spotykając się z młodymi ludźmi: w Kolonii w 2005, Sydney – 2008 i Madrycie 2011.

W ostatnim spotkaniu młodzieży świata uczestniczył papież Franciszek w Rio de Janeiro w 2013 roku. Najbliższe spotkanie w Krakowie w 2016 roku przebiegać będzie pod hasłem:

Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią (Mt 5,7)

Ojciec Święty Franciszek zaprosił młodzież do Krakowa, bo tu bije źródło Bożego Miłosierdzia. Spotkanie to będzie również przeżywane w kontekście jubileuszu 1050. rocznicy Chrztu Polski (966). Spotkaniom młodych z całego świata towarzyszą dwa szczególne znaki podarowane przez Jana Pawła II:

Krzyż Światowych Dni Młodzieży oraz Ikona Matki Bożej Salus Populi Romani

Znaki te, w czasie między Dniami Młodzieży, nieustannie wędrują po świecie gromadząc młodych na modlitwie i adoracji. Rozpoczęło się również pielgrzymowanie tych znaków po polskiej ziemi. Nawiedzenie Krzyża Światowych Dni Młodzieży oraz ikony Matki Bożej w Archidiecezji Łódzkiej odbędzie się w dniach 4 – 17 października 2015 roku.

Patronami ŚDM w 2016 roku będą

Św. s. Faustyna Kowalska – Apostołka Bożego Miłosierdzia,
będąca również patronką naszego miasta oraz

Św. Jan Paweł II Papież – twórca Światowych Dni Młodzieży

Zgodnie z tradycją ŚDM, bezpośrednio przed spotkaniem w Krakowie młodzież z całego świata przez prawie tydzień przebywać będzie w różnych diecezjach Polski. Spodziewamy się, że w dniach od 19 do 25 lipca 2016 roku Archidiecezja Łódzka będzie gościć około 15 tysięcy młodych. Musimy się więc do tego przygotować: przez modlitwę, uaktywnienie duszpasterstwa młodzieży w naszych parafiach, zaplanowaniu różnych spotkań, a także przez zaproszenie naszych gości do naszych domów zgodnie ze staropolskim powiedzeniem „Gość w dom – Bóg w dom”

MM na podst. Informatora Diecezjalnego Biura ŚDM w Archidiecezji Łódzkiej (2014)

Kalendarz

opr. Elżbieta Anna Gruda – korespondent DIAK

„Kalendarz” - nazwa pochodzi od łacińskiego *calendarium*. Tak nazywano księgę dłużniczą bankierów rzymskich, którzy w *kalendy* (1 dzień miesiąca) wypłacali swym powiernikom odsetki.

Podstawę podziału czasu stanowią regularnie przebiegające i powtarzające się ruchy ciał niebieskich. Są to : obrót Ziemi dookoła swojej osi, obieg Księżyca wokół Ziemi i Ziemi wokół Słońca. To one są punktem wyjściowym do wyznaczania podstawowych jednostek czasu : roku, miesiąca i doby.

Twórcami pierwszych kalendarzy byli kapłani zamieszkujący starożytną Mezopotamię. To oni podzielili tydzień na 7 dni, a dzień na godziny (doba wówczas liczyła 12 godzin) i minuty według stosowanego wówczas systemu sześćdziesiątnego. Egipcjanie dzielili rok na 12 miesięcy, zaś dobę na 24 godziny. Rok rzymski dzielił się pierwotnie na 10 miesięcy.

Około 700 roku przed Chrystusem wprowadzono kalendarz oparty na roku księżycowym, rozpoczynający się 1 marca i podzielonym na 12 miesięcy.

Zgodnie z reformą Juliusza Cezara z 46 roku przed Chrystusem, ustalono cztery cykle letnie, w których trzy lata mają po 365 dni, a jeden rok – przestępny – 366 dni. Siedem miesięcy z dwunastu miało po 31 dni (I, III, V, VII, VIII, X, XII), a cztery miesiące miały po 30 dni (IV, VI, IX, XI). Za pierwszy dzień roku uznano 1 stycznia.

Taką formą kalendarza posługujemy się do dnia dzisiejszego. W 1576 roku kalendarz został nieznacznie poprawiony przez papieża Grzegorza XIII).

Słowiańskie nazwy miesięcy powiązane były pierwotnie ze stanem przyrody i zajęciami gospodarskimi. Stąd: styczeń (albo tyczeń od tyk, które sporządzano), luty (od lodu skuwającego rzeki), marzec (od łacińskiego *martius*, od imienia Marsa - pora rozpoczęcia prac polowych), kwiecień (od pierwszych kwitnących po zimowych mrozach kwiatków), maj (od łacińskiego *maiusod*; słowo pochodzi prawdopodobnie

od rzymskiej bogini *Maia* – matka), czerwiec albo czyrwień od owada czyrwia lub czyrwca, którego poczwarki w tym czasie zbierano), lipiec (od kwitnących lip), sierpień (od sierpa, którym koszone zboża w czasie żniw), wrzesień (od kwitnących w tym czasie wrzosów), październik (od paździerzy – odpadków lnu i konopi), listopad (od spadających liści), grudzień (od zamarznętej grudy ziemi).

Siedmiodniowy tydzień jest prawdopodobnie pochodzenia sumeryjsko-babilońskiego. Taką miarę tygodnia przyjęli Żydzi (siedmiodniowy tydzień biblijny). Od nich miarę tygodnia przejęli Chrześcijanie. Grecy dzielili miesiąc na 3 dekady, zaś u Rzymian co 9 dzień był dniem targowym. Nie było w ich kalendarzach stałego dnia na odpoczynek.

W cesarstwie rzymskim siedmiodniowy tydzień wprowadził cesarz Konstantyn Wielki w roku 321. Ustalono wówczas nazwy dni tygodnia odnoszące się do nazw znanych wówczas planet.

Misjonarze niemieccy przyjęli natomiast proste numerowanie dni tygodnia : i tak : *wtorek* – dzień wtórny, czyli drugi, *czwartek* – czwarty, *piątek* – piąty, *środa* to z niemieckiego *Mittwoch* – czyli środek tygodnia. *Sobotę* zapożyczono z kalendarza żydowskiego, od dnia szabatu. *Niedziela* – *Domenica* (Dzień Pański) wywodzi się od zakazu pracy ręcznej (nie działaj – nie pracuj), *poniedziałek* to dzień po niedzieli. Od misjonarzy niemieckich przejęli te nazwy Słowianie. W języku rosyjskim niedziela brzmi: *Воскресенье*, (*Woskriesienie*), co pochodzi od niemal identycznie brzmiącego słowa *Воскресение* (*Woskriesienije*) czyli Zmartwychwstanie.

PAMIĘĆ O BOŻEJ MIŁOŚCI

250. rocznica ustanowienia na ziemiach polskich liturgicznego święta Najświętszego Serca Pana Jezusa

W tym miesiącu Kościół w Polsce obchodzić będzie 250. rocznicę ustanowienia na ziemiach polskich liturgicznego święta Najświętszego Serca Pana Jezusa. Kult Najświętszego Serca Pana Jezusa to skuteczny środek ożywienia w narodach wiary, przywrócenia pobożności, odnowy obyczajów.

Główna zasługa w rozpowszechnieniu nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa przypada skromnej zakonniczce, wizytce, **św. Małgorzacie Marii Alacoque** (1647-1690). Żyła ona w zupełnym ukryciu w klasztorze w Paray-le-Monial. W latach 1673 -1675 cztery razy objawiał się jej Pan Jezus ukazując swoje jaśniejące Serce i pozwolił się jej do Niego przytulić. To właśnie św. Małgorzacie przekazał, by czczono wizerunek Jego Serca, by w duchu wynagrodzenia w każdą noc przed pierwszym piątkiem miesiąca odbywała się godzinna adoracja Najświętszego Sakramentu (tzw. godzina święta), oraz aby Komunia święta w

pierwsze piątki miesiąca była ofiarowana w celu wynagrodzenia Boskiemu Sercu za grzechy i oziębłość ludzką, a także by pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała był odtąd poświęcony jako osobne święto ku czci Jego Serca .

Pierwszym z papieży, który zatwierdził nabożeństwo do Serca Pana Jezusa, a także święto dla niektórych diecezji i zakonów, był Klemens XIII. Uczynił to **6 lutego 1765 r.**, prawie sto lat po objawieniach. Decydującym jednak w tej sprawie stał się memoriał biskupów polskich wysłany do tego papieża w 1765 roku. Memoriał zawierał historyczny przegląd kultu oraz uzasadniał bardzo głęboko *godziwość i pożytki płynące z tego nabożeństwa*. Polska zatem odegrała doniosłą rolę w zaprowadzeniu liturgicznego kultu Serca Jezusowego w Kościele powszechnym. Jednocześnie było to niezwykle opatrnościowe umocnienie dla Polaków, którzy już wkrótce doświadczyli dramatu rozbiorów Ojczyzny i walki o swój narodowy byt. Pomimo zwalczania tego kultu przez zaborców coraz więcej Polaków się w niego angażowało. A ówczesni kaznodzieje, wracając do wydarzenia z 1765 r., mówili, że biskupi w obliczu nieszczęść, jakie przyszyły na kraj, skryli Polskę na lepsze czasy do Serca Jezusowego...

Zachęcamy więc wszystkich do podjęcia już od 6 lutego 2015 r. **nabożeństwa dziewięciu pierwszych piątków miesiąca**. Wynagradzajmy Bogu grzechy własne i świata. Niech przez najbliższe dziewięć miesięcy każdy pierwszy piątek stanie się dla nas dniem comiesięcznej odnowy w wierze. Pan Jezus dał św. Małgorzacie Marii Alacoque obietnicę, że kto przez dziewięć kolejnych pierwszych piątków przystąpi do Komunii św. i ofiaruje ją jako wynagrodzenie za grzechy własne i rodzaju ludzkiego, temu Boże Serce zapewni miłosierdzie w chwili śmierci, że nie umrze bez Jego łaski i bez sakramentów.

Na podstawie: <http://naszdzienik.pl/wp/78780,odnowic-pamiec-o-bozej-milosci.html>

Zapraszamy wszystkie małżeństwa sakramentalne bez względu na wiek i staż na spotkanie zorganizowane przez Krąg Domowego Kościoła, czyli oazę rodzin działającą przy naszej parafii. Udział w Domowym Kościele pomaga małżeństwom pogłębić relacje rodzinne, uczy wspólnej modlitwy, pomaga przezwyciężać troski dnia codziennego i odnaleźć oparcie w Bogu.

Spotkanie odbędzie się 22 II 2015 r. w niedzielę o godzinie 12.00, zaraz po Mszy Świętej, w auli parafialnej (14 numer na domofonie).

Opowiadania dla ducha – „Krag radości”

Ktoregoś ranka, a było to nie tak dawno temu, pewien rolnik stanął przed klasztorną bramą i energicznie zastukał. Kiedy brat furtian otworzył ciężkie dębowe drzwi, chłop z uśmiechem pokazał mu kłść dorodnych winogron.

- Bracie furtianie, czy wiesz komu chcę podarować tę kłść winogron, najpiękniejszą z całej mojej winnicy? - zapytał.

- Na pewno opatowi lub któremuś z ojców zakonnych.

- Nie. Tobie!

- Mnie? Furtian aż się zarumienił z radości. - Naprawdę chcesz mi ją dać?

- Tak, ponieważ zawsze byłeś dla mnie dobry, uprzejmy i pomagałeś mi, kiedy cię o to prosiłem. Chciałbym, żeby ta kłść winogron sprawiła ci trochę radości.

Nieklamane szczęście, bijące z oblicza furtiana, sprawiło przyjemność także rolnikowi. Brat furtian ostrożnie wziął winogrona i podziwiał je przez cały ranek. Rzeczywiście, była to cudowna, wspaniała kłść. W pewnej chwili przyszedł mu do głowy pomysł:

- A może by tak zanieść te winogrona opatowi, aby i jemu dać trochę radości?

Wziął kłść i zaniósł ją opatowi. Opat był uszczęśliwiony. Ale przypomniał sobie, że w klasztorze jest stary, chory zakonnik i pomyślał:

- Zaniosę mu te winogrona, może poczuje się trochę lepiej. Tak kłść winogron znowu odbyła małą wędrówkę. Jednak nie pozostała długo w celi chorego brata, który posłał ją bratu kucharzowi pocącemu się cały dzień przy garnkach. Ten zaś podarował winogrona bratu zakrystianowi (aby i jemu sprawić trochę radości), który z kolei zaniósł je najmłodszemu bratu w klasztorze, a ten ofiarował je komuś innemu, a ten inny jeszcze komuś innemu. Wreszcie wędrując od zakonnika do zakonnika, kłść winogron powróciła do furtiana (aby dać mu trochę radości).

Tak zamknął się ten krag. Krag radości.

Nie czekaj, aż rozpocznie kto inny. To do ciebie dzisiaj należy zainicjowanie kręgu radości. Często wystarczy mała, malutka iskierka, by wysadzić w powietrze ogromny ciężar. Wystarczy iskierka dobroci, a świat zacznie się zmieniać. Miłość to jedyny skarb, który rozmnaża się poprzez dzielenie: to jedyny dar rosnący tym bardziej, im więcej się z niego czerpie. To jedyne przedsięwzięcie, w którym tym więcej się zarabia, im więcej się wydaje; podaruj ją, rzuć daleko od siebie, rozprosz ją na cztery wiatry, opróżnij z niej kieszonkę, wysyp ją z koszyka, a nazajutrz będziesz miał jej więcej niż dotychczas.

Bruno Ferrero (z książki „365 krótkich opowiadań dla ducha”, Wydawnictwo Salezjańskie)

MAŁY FRANCISZEK

MAX (3)

Rajmund był bardzo zdolnym dzieckiem. Zarówno on jak i jego bracia nie chodzili do szkoły podstawowej; pisanie, czytanie i liczenie uczyli się w domu. Gdy Franciszek i Rajmund ukończyli szkołę elementarną, rodzice stanęli przed niełatwą decyzją: którego kształcić dalej?, gdyż na obydwu nie mieli pieniędzy. Postanowili, że do szkoły średniej pójdzie tylko najstarszy syn.

Franciszek rozpoczął naukę w Szkole Handlowej, a Rajmund został w domu. Na szczęście niebawem znalazł sponsora, a jednocześnie korepetytora w osobie pabianickiego aptekarza. Dzięki temu od nowego roku szkolnego bracia Kolbowie uczęszczali już do tej samej klasy, gdzie Rajmund szybko zaczął wybijać się jako prymus, przy czym pasjonował się matematyką i fizyką.

W 1910 r. wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych, otrzymując imię **Maksymilian**. Na studiach wykazywał się wysoką inteligencją i zdolnościami, dlatego przełożeni wysłali go do Rzymu. Uzyskał tam dwa doktoraty – z filozofii i teologii. Śluby wieczyste złożył 1 listopada 1914 przyjmując imię **Maria**. Odtąd zawsze podpisywał się jako **Maksymilian Maria Kolbe**.

28 kwietnia 1918 roku w Rzymie przyjął święcenia kapłańskie. Dodatkowo jednocześnie pogłębiał swoją wiedzę z fizyki. Pisał nawet prace naukowe z tej dziedziny. Na wiele lat przed pierwszym lotem w kosmos wykonał szkic etereoplanu (aparatu umożliwiającego podróże kosmiczne), a także potrafił dokładnie opisać jak miałyby wyglądać podbój kosmosu. Sam rysunek maszyny okazał się zarówno wizualnie jak i technicznie, zaskakująco podobny do statków kosmicznych, również tych konstruowanych w dzisiejszych czasach. (CDN)

Ola Świąteczak

Jezus jest moim Życiem

1. 40 dni postu Pana Jezusa na pustyni i kuszenie przez szatana. Diabeł kusił Jezusa chlebem, myślą o sławie i popularności i tym, że Anioły będą Go nosić, by nie zginął, lecz Jezus odnosi zwycięstwo i dawszy odpór pokusom szatana opuszcza pustynię.

2 Jezus objawia swoją moc na weselu w Kanie Galilejskiej przemieniając wodę znajdującą się w stągwiach w wyborne wino

3. Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia: Przykładowe wydarzenia, w których Jezus naucza i głosi nadejście Królestwa Bożego, wzywa do nawrócenia, czyni cuda, uzdrowia oraz odpuszcza grzechy tym, którzy w Niego uwierzyli i z ufnością przyjęli głoszoną przez Niego prawdę:

a/ Uciszenie burzy. Jezus jednym gestem ucisza wzburzone wody Jeziora Galilejskiego zwracając się do uczniów będących wraz z nim w rozkołysanej łodzi: *Czemu bojaźliwi jesteście, małej wiary?*

b/ Rozmnożenie chleba i ryb. Pan Jezus wiele godzin nauczał i uzdrowiał chorych. Wielotysięczne tłumy szły za Nim i nie odstępowały Go. Ludzie byli głodni i zmęczeni. Jezus postanowił ich nakarmić rozmnażając pięć chlebów i dwie ryby przyniesione przez jednego chłopca. W wyniku tego cudu wszyscy się najedli, a pozostały pokarm wypełnił jeszcze 12 koszy.

c/ Uzdrawienie niewidomego. Jezus uzdrowia niewidomego żebraka nakładając błoto na jego oczy. Niewidomy od urodzenia przejrzał na oczy i wyznał wiarę w Syna Człowieczego.

d/ Wskrzeszenie Łazarza. Jezus w Betanii wskrzesza Łazarza, który już od czterech dni spoczywał w grobie. Wcześniej jednak w rozmowie z Martą - siostrą Łazarza powiedział: *Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki. Wierzysz w to?* Odpowiedziała Mu Marta: *«Tak, Panie! Ja wciąż wierzę, żeś Ty jest Mesjasz, Syn Boży, który miał przyjść na świat.*

e/ Namaszczenie Jezusa wonnym olejkiem. Będąc w Betanii Jezus spożywał posiłek wraz z przyjaciółmi. Wtedy Maria namaściła Jego stopy drogocennym, pachnącym olejkiem i wytarła je swoimi włosami, okazując w ten sposób swoją pokorną miłość do Jezusa.

f/ Nawrócenie Zacheusza. Bogaty celnik, Zacheusz oczekuje Jezusa siedząc na drzewie, by móc Go lepiej zobaczyć. Jezus go spostrzega i wyraża ochotę odwiedzenia go w jego domu. Zacheusz pod wpływem nauki Jezusa poznaje swój grzeszny stan, pokutuje i pragnie zacząć nowe życie...

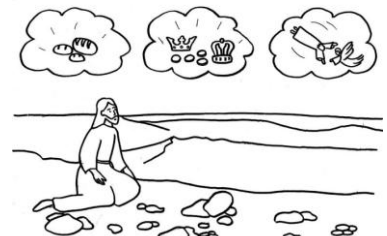
g/ Wyrzucenie kupców ze świątyni. W sprawiedliwym gniewie Jezus wypędza kupców i bankierów ze świątyni mówiąc: *Weźcie to stąd, a z domu mego Ojca nie róbcie targowiska! Napisane jest: Mój dom będzie domem modlitwy, a wy uczyniliście z niego jaskinię zbójców."*

4. Przemienienie na górze Tabor. Jezus w obecności Piotra, Jakuba i Jana przemienia się na górze Tabor. Oblicze Jego zajaśniało jak słońce, a szaty Jego stały się jaśniejsze niż światłość.

5. Triumfalny wjazd Jezusa do Jerozolimy

6. Ostatnia Wieczerza Pańska - Ustanowienie Eucharystii

Podczas ostatniej wieczerzy, spożywanej wraz z Apostołami, Pan Jezus przemienił chleb w swoje Ciało, a wino w swoją Krew mówiąc: *Czyńcie to na moją pamiątkę.* W ten sposób ustanowił nowe przymierze między Bogiem a ludźmi, czyli dał obietnicę, że po swojej śmierci i Zmartwychwstaniu pozostanie z nami pod postaciami Chleba i Wina.

Drogie Dzieci - rozwiązując poprzedni konkurs na pewno zrozumieliście, że **Jezus jest waszym przyjacielem**. Stał się człowiekiem. Narodził się w stajence i tak jak wy był dzieckiem. A kiedy dorósł przyjął chrzest w wodach Jordanu z rąk Jana Chrzciciela. I tu następuje wasze pierwsze zadanie konkursowe:

W niedzielę, 11 stycznia, kiedy wspominaliśmy to wydarzenie, podczas mszy św. ksiądz poprosił Was byście odnaleźli i zapamiętali datę swojego Chrztu św. Może też dowiecie się jak nazywa się ksiądz, który udzielał Wam Chrztu św.? Bo wtedy właśnie Jezus stał się nie tylko waszym przyjacielem, ale został nierozdzielnie związany z waszym życiem.

Tak! **Jezus jest naszym Życiem!** I to jest hasło dzisiejszego konkursu.

A jakie było życie Jezusa? Z Ewangelii możemy się dowiedzieć jak żył, co myślał, co czynił, co mówił, co kochał i co nakazywał. Nowe zadanie konkursowe jest bardzo podobne do tego z ubiegłego miesiąca.

Przedstawiam Wam krótkie opisy scen z życia Pana Jezusa, w których będąc już dojrzałym mężczyzną nauczał i głosił prawdy o miłości. Dopasujcie do nich odpowiednie obrazki. Kontynuujemy więc układanie historyjki obrazkowej o życiu Pana Jezusa. Proszę również, byście jedno wydarzenie z Jego życia zilustrowały na kartonie. Pamiętajcie, Jezus zawsze kochał dzieci. Pewnego razu powiedział: *Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie, a nie zabraniajcie im, takich jest bowiem Królestwo Niebieskie.*

Przypominam też wszystkim dzieciom, że w tym miesiącu rozpoczyna się Wielki Post i będziemy się spotykać na Drodze Krzyżowej w piątki o godz. 16.45. Do zobaczenia na kolejnym wręczeniu nagród w trzecią niedzielę lutego, po mszy św. o godz. 11.00. **Pozdrawia Was - Wasz Anioł**

HUMOR - „SMAK RADOŚCI”, ANEGDOTY KS. JANA TWARDOWSKIEGO

- Pewna dziewczyna modliła się o męża do figurki świętego Antoniego stojącego na oknie. Któregoś dnia figurka przypadkowo spadła i trafiła przechodzącą ulicą młodzieńca. Przybiegł na górę, żeby nawymyślać. Poznał dziewczynę i... ożenił się z nią.
- Zapytano jednego z proboszczów:
 - Dlaczego ksiądz w czasie ślubów zasłania główny obraz nad ołtarzem? Taki piękny obraz Jezusa Ukrzyżowanego, a ksiądz tkaninę zawiesza na obrazie...
 - Dlatego, że na obrazie wypisano dużymi literami PRZEBACZCIE IM, BO NIE WIEDZĄ, CO CZYNIĄ.

Migawki z życia parafii

- W niedzielę- 21.12 2014 dzieci z naszej parafii gościły św. Mikołaja
- Oddajmy za złoto wiarę... za kadzidło nadzieję... a za mirrę miłość....- Spotkania opłatkowe wspólnot parafialnych - 6.01.2015
- Dnia 25 stycznia 2015r. w naszym kościele uczniowie klasy Vc z wychowawczynią p. Dorotą Kuzalską i uczeń klasy IVc Jakub Łabieniec (SP7)- zaprezentowali wspólnocie parafialnej bożonarodzeniowe przedstawienie. Z wielkim wzruszeniem powróciliśmy w klimat nocy betlejemskiej i przypomnieliśmy sobie radość świętowania. (Zdj. na 10 stronie)

TAIZÉ W PRADZE - PIELGRZYMKA ZAUFANIA PRZEZ ZIEMIĘ

HASŁO 37. PIELGRZYMKI: „STAŇTE SE SOLI ZEMĚ” (STAŇCIE SIĘ SOLĄ ZIEMI)

Praga to miasto tysiąca wież i dzwonic, w samym sercu Europy, wciąż łączy narody i osoby o różnych poglądach, włączając je do swojego bogactwa kulturowego i dziedzictwa duchowego.

Pielgrzymki Zaufania przez Ziemię - TAIZE, tzw. „Europejskie Dni Młodych” organizowane są co roku na przełomie starego i nowego roku. Spotkania te zostały zainicjowane przez szwajcarskiego protestanta Brata Rogera w końcu lat 70. W spotkaniach Taize mogą uczestniczyć wszystkie wiary i wspólnoty katolickie.

Ostatnie 37. Spotkanie Europejskie odbyło się w dniach od 29 grudnia 2014 do 2 stycznia 2015 roku w Pradze. Wspólnota z Taizé przygotowała to Spotkanie na zaproszenie Episkopatu Czech i Czeskiej Rady Kościołów. Zgromadziło ono ponad trzydzieści tysięcy młodych ludzi z 65 krajów z całego świata (najwięcej osób przyjechało z Polski, bo aż 7 tys.). Młodzi ludzie zostali przyjęci i ugoszczeni przez 105 parafii i 10 wspólnot protestanckich. Pielgrzymi spali w rodzin lub w szkołach. W czasie spotkania zostało wydanych 0,25 mln owoców, 22 tony chleba, 500 palet z ciepłymi posiłkami oraz 70 tys. książeczek spotkania.

Fragment przemówienia Papieża Franciszka z Pielgrzymki do Istanbuhu o istocie spotkań młodych organizowanych przez Taizé i poszukiwaniu pełnej komunii: „*To właśnie młodzi – myślę na przykład o rzeszach młodych prawosławnych, katolików i protestantów, którzy spotykają się na międzynarodowych spotkaniach organizowanych przez Wspólnotę z Taizé – to oni dzisiaj nakłaniają nas do podjęcia kroków ku pełnej komunii. I to nie dlatego, że pomijają znaczenie różnic, które wciąż nas dzielą, ale dlatego, że potrafią spojrzeć dalej – są zdolni pojąć to, co istotne, to, co nas już łączy.*”

Jaki jest Kościół czeski?

80% mieszkańców Czeskiej Republiki to niewierzący, a Kościół Czeski jest mały (10% mieszkańców Czech to katolicy, z czego tzw. praktykujących jest 90%). Wiele współczesnych kościołów w Czechach buduje się na wzór domów kultury. Zaraz za wejściem jest szatnia, dalej bufet, sale konferencyjne, kaplice, a nawet szklarnie. Przed mszą świętą „Akcje katolickie” prowadzą w tych kościelnych domach kultury niedzielne przedstawienia biblijne. We współczesnych kościołach czeskich kobiety mogą być i często są akolitykami czy ministrantkami. Można się zdziwić, kiedy komunii udziela kobieta! W Czechach nie ma „kolędy”, czyli wizyty duszpasterskiej w domach parafian, takiej jak w Polsce. Ksiądz odwiedza tylko jedną rodzinę dziennie - po wcześniejszym umówieniu telefonicznym - aby ją poznać i zjeść z nią obiad.

Podczas spotkania Taize w 1990 roku w Pradze, Václav Havel, Prezydent Republiki, powiedział: „*Pielgrzymka zaufania przez ziemię*” przybywa, żeby nam pomóc szukać źródeł wiary i nowych wartości duchowych, utraconych podczas dziesięcioleci panowania reżimu totalitarnego”. Nadal jest to aktualny tekst, gdyż do dziś katolicy są traktowani przez Czechów jak sekta!

Z naszej parafii na Pielgrzymkę pojechało kilka osób, sam zaś wyjazd organizował ks. Arkadiusz Lechowski - były wikariusz naszej parafii. Obecnie jest on wikariuszem parafii Najświętszego Serca Jezusowego na Retkini. Na koszt pielgrzymki składał się koszt przejazdu oraz 55€ - jako koszt obsługi pielgrzymów. W Pradze każdy dzień spotkania składał się z porannej modlitwy w goszczących nas parafiach, południowej modlitwy w dużych kościołach Praskich, popołudniowych warsztatów tematycznych oraz wieczornej modlitwy w ogromnych halach wystawienniczych „EXPO Praha Letnany”. Tzw. „Taize’owska” modlitwa trwa około godziny i opiera się głównie na śpiewie i medytacji. Niepowtarzalny klimat takiej modlitwy nadają śpiewy oraz polijęczność.

Wieczorem 31 grudnia brat Alois oznajmił młodym ludziom zgromadzonym w Pradze, że następne Spotkanie Europejskie odbędzie się w mieście, które nie było jeszcze gospodarzem takiego wydarzenia: w hiszpańskiej Walencji.

Kardynał Antonio Cañizares zareagował na tę wiadomość, wyrażając „*głębką wdzięczność*” ekumenicznej Wspólnocie z Taizé i apelując do młodych, by licznie wzięli udział w spotkaniu:

„Będzie to zgromadzenie Kościoła, modlitwne spotkanie w intencji jedności wszystkich chrześcijan. Będzie to również wewnętrzne wyzwanie dla Kościoła w Walencji, byśmy żyli w sposób zbliżony do tego, co nam wszystkim proponuje Taizé.”

Kardynał wyjaśnił, że prowincja Walencja gotowa jest przyjąć uczestników międzynarodowego spotkania, by wyrazić, że „jesteśmy Kościołem, który wierzy w Jezusa Chrystusa, Kościołem zjednoczonym, Kościołem, który spełnia pragnienie naszego Pana, abyśmy byli jedno, by świat mógł uwierzyć, bowiem wierząc odnajdujemy nadzieję”.

Jeżeli będziesz chciał/a wziąć udział w Pielgrzymce Zaufania przez Ziemię do Walencji, zapraszamy do zapisów. Więcej informacji na ten temat będzie w październiku i listopadzie.

Opracowanie i zdj. Piotr Kurowski

Parafialny Oddział Akcji Katolickiej zaprasza młodzież i wszystkich chętnych parafian na spotkanie informacyjno – modlitwne poświęcone tematowi Ekumenicznej Wspólnoty z Taizé. Spotkanie poprowadzi nasz parafianin Piotr Kurowski. Zgodnie z duchem Taizé przeżyjemy spotkanie poprzez słuchanie i śpiew kanonów oraz psalmów, wysłuchanie Słowa Bożego, modlitwę i medytację.

Spotkanie w Duchu Taizé odbędzie się w niedzielę 22 lutego 2015 o godz. 16.00 w auli parafialnej

Z KANCELARII PARAFIALNEJ

W grudniu 2014 sakramentalny związek małżeński zawarli:

Michał Feja i Beata Gotwald

W grudniu 2014 i styczniu 2015:

Mocą działania Ducha św., przez polanie wodą, dar Życia Bożego otrzymali:

Olivier Alan Woźniak, Alan Adrian Stachura,
Filip Mikołajczyk, Aleks Mikołajczyk, Julian Marcin Niewola

Odeszli do Pana... Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

Mieczysław Różycki, Honorata Bednarek, Marianna Lipska, Franciszek Kaczmarczyk, Irena Wiktorczyk, Stanisława Podstolska, Józef Szmigiel, Halina Frelik, Halina Moryc, Kazimierz Babiński, Edward Twardowski, Irena Justyna, Wiesław Drajling, Janina Jakubowska, Eugenia Gorzycka, Ryszard Brzeziński, Irena Jankoś, Marianna Kuśmirek, Zofia Wasilewska, Wacław Buksiński, Stefan Majewski, Krystyna Domańska, Władysław Przepióra, Irena Kapiewicz, Wiesław Plesiak, Marek Twardowski, Paweł Pietrzak, Anna Kulbat, Mirosław Łazuchiewicz

• **PORZĄDEK MSZY ŚWIĘTYCH:**

Dni powszednie: pn - pt	6.30; 7.30; 17.30; 18.00
Sobota	6.30; 7.30; 8.00; 18.00
Niedziele i święta:	7.00; 8.00; 9.30; 11.00; 12.30; 18.00

Msza św. w intencji zmarłych polecanych Bogu w parafialnych wypominkach oraz tych parafian, którzy odeszli od nas w ostatnim miesiącu -

w ostatni piątek miesiąca, 27 lutego o godz. 18.00

• **ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU:**

w czwartki, w Kaplicy Matki Bożej w godz. 15.00 – 17.30

• **WYPOMINKI ZA ZMARŁYCH:**

w niedziele przed Mszą Św. o godz. 6:45 i 9:00

• **NOWENNA DO MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY:**

w środy po Mszy Św. o godz. 18:00

KANCELARIA PARAFIALNA:

Dni powszednie: 9.00-12.00; 15.00-17; Tel.: 42-233-67-77

GŁOS ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

Biuletyn Rzymskokatolickiej Parafii Św. Franciszka z Asyżu. 93-549, Łódź, ul. Przyszkole 2, tel. 42-233-67-77. Okładka: Ołtarz Najświętszego Serca Jezusowego - fot. Maria Mazurkiewicz. **Zespół redakcyjny:** Redaktor naczelny i Opiekun Duchowy: Ksiądz Proboszcz Wiesław Dura; Osoby wspomagające: ks. Wojciech Błaszczyk, Maria Mazurkiewicz, Waldemar Thiele. Zapraszamy wszystkich chętnych do redagowania gazetki. Teksty można nadsyłać na adres: marimaz@o2.pl **Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania nadesłanych tekstów.** Druk: Quick-Druk s.c. Dariusz i Marek Mroczkowsky, Łódź, Łąkowa 11, quick@druk.pdi.pl